

at naar Højre skal gaa med til en Formue- og Indkomstskat, skulle vi fra vor Side gaa med til en Brændevinsskat. Det er en Sætning, som er bleven gentaget fra Højres Side saa ofte, at jeg kan den udenad paa mine Fingre. Nu bliver Spørgsmaalet, om Landstinget fastholder sit Standpunkt. Efter hvad der foreligger, navnlig efter det, der i de sidste Dage er kommet frem baade fra den ærede Ordfører og ogsaa fra anden Side, skulde man jo mene, at Landstinget nu vilde frafalde dette Standpunkt, og jeg skal ikke have noget derimod, jeg ønsker, at Landstinget vil frafalde det. Man ved, at der fra det Udvalg, som har behandlet de direkte Skattelove, forelaa denne Beslutning til Vedtagelse af Landstinget. Det tyder for mig paa, at Landstinget i alt Fald for Tiden fastholder dette Standpunkt. Om det vil blive ved dermed, skal jeg ikke kunne sige, det ved jeg ikke noget om, og det er der vist ingen, der ved noget om, men, som sagt, i alt Fald for Tiden staar Landstinget paa dette Standpunkt. Det ene Hensyn for mig er altsaa Hensynet til, at vi kunne faa de direkte Skattelove. Det andet Hensyn for mig ved Afgørelsen af, om jeg kan gaa med til en Brændevinslov, er Spørgsmaalet om, hvorvidt det er saglig forsvarligt at vedtage en Brændevinslov til at kompensere den væsentligste Del af Nedgangen paa den Toldlov, som Folketinget har vedtaget. Maa jeg, forinden jeg gaar over til at besvare dette Spørgsmaal efter min Opfattelse, sige et Par Ord om Brændevinsloven. De Medlemmer af Toldudvalget, som ville stemme for en Brændevinslov, have ikke haft den Mening, at man bør gaa ind paa en saadan Brændevinslov som den, der er forelagt af Regeringen, selv om den i Aar er forelagt i en mere tiltalende Form end tidligere, idet Skatten er nedsat til det halve. Jeg er, som jeg har sagt, ikke Tilhænger af en høj Brændevinsskat. Men Forslaget beholder imidlertid den nuværende Beskyttelse, som er 15 Øre pr. Pot 8 Graders Brændevin, og, som det ogsaa blev sagt af den ærede Ordfører — deri er jeg enig med ham — det er en for høj Beskyttelse. Men naar jeg siger, at det er en for høj Beskyttelse, er dermed ikke sagt, at jeg ønsker, at den paagældende Industri skal lammes, og langt mindre, at den skal tilintetgøres. Jeg ønsker, at man ikke skal gaa længere ned med Beskyttelsen end Industrien kan taale. Det er en Industri — man kan saa sige, hvad man vil — som i Virkeligheden har Rod her i Danmark.

Vel indføres for en stor Del Raaprodukterne fra Udlandet, men man ved ikke, hvor snart Tiderne kunne forandre sig, saa at man maa gaa til at bruge vore hjemlige Produkter som Raaprodukter, og de Raaprodukter, som Brænderierne kunne bruge, ere daarligt Korn og navnlig Kartoffler. Jeg ønsker, som sagt, ikke, at denne Industri skal lammes. Derefter skal jeg gaa over til at begrunde, om det er saglig forsvarligt at vedtage en saadan Brændevinslov, som gaar ud paa at dække en Del af den Indtægtsnedgang, som der vil blive ifølge Folketingets Toldlov. Jeg vil benytte Regeringens Tal for Trearet fra 1896—98, og jeg skal nævne nogle Poster paa Folketingets Toldlov — hvoraf nogle ere tiltraadte af Regeringen og nogle af Landstinget — hvor der bliver fuldstændig Toldfrihed. Det bliver da følgende med efternævnte Beløb: Jærn, Staal og andre Metaller til 1,315,904 Kr. Stenkul, Cokes og Cinders 1,590,448 Kr., Stenolie 1,507,616 Kr., Ris, Risengryn og Rismel 580,478 Kr., raat, urensat Stensalt 256,965 Kr., Skibe, Baade og Fartøjer 274,403 Kr. og endelig andre mere eller mindre betydelige Poster til et Beløb af 572,617 Kr. Det bliver i alt 6,058,431 Kr. Det er ikke saa lille et Beløb. Disse Varer have hidtil været belastede med en Toldskat af noget over 6 Mill. Kr., medens de nu blive fuldstændig toldfri. Det er almindelige Raa- og Hjelpestoffer samt Livsfornødenheder, og man kan ikke her fremkomme med den Indvending, at naar man nedsætter Tolden, vil Forbruget og dermed Indførelsen stige, saa at Toldindtægterne inden ret lang Tid ville naa deres tidligere Højde, nej, der bliver for de Varer, jeg har nævnt, fuldstændig Toldfrihed. Dernæst skal jeg nævne blot nogle faa Artikler, hvor der er Toldnedsættelser. Kaffe og Kaffesurrogater nedsættes med 987,202 Kr., Landbrugsmaskiner, Plove, Harver og lignende med over Halvdelen eller med ca. 100,000 Kr., raffineret Kogsalt fra 164,158 Kr. til kun 15,759 Kr. eller med et Beløb af 148,399 Kr. For øvrigt er Beskyttelsen for Hovedgruppernes Vedkommende — jeg henholder mig her til de Beregninger, som ere gjorte af det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) — paa de enkelte Poster, som jeg ikke har dristet mig til at udskille, nedsat med fra 20 til 25 pCt. Derved vilde der fremkomme en meget betydelig Formindskelse af Toldindtægterne, hvis man ikke samtidig havde paa selve Toldloven forhøjet en hel Del Poster, hvilke Forhøjelser imidlertid særlig ramme Luxusartikler. Men selv om man forhøjer